

ČTENÍ PRO DĚTI
PŘI MODLITEBNÍM TÝDNU
2012

ANNE-MAY WOLLANOVÁ

BOŽÍ SLOVO V NAŠICH SRDCÍCH

PŘÍLOHA ČASOPISU
ADVENT 9/2012

PRVNÍ SOBOTA

VĚRNOST VALDENSKÝCH

„SVĚTLEM PRO MÉ NOHY JE TVÉ SLOVO,
OSVĚCUJE MOJI STEZKU.“

(Ž 119,105)

Vysoko v horách v severní Itálii a Francii žila skupina lidí, kterým se říkalo Valdenští. Tito lidé milovali Boha. Snažili se věrně žít podle Božího slova a rádi si četli v Bibli.

V té době mohli číst a vyučovat Bibli, která byla psána v latině, pouze kněží a mniši římské církve. Valdenští ale vlastnili jeden výtisk Bible, a ten přeložili do svého vlastního jazyka. Mnozí z nich se dokonce různé části Bible naučili nazpaměť.

Římská církev lidi učila, aby se modlili k panně Marii a aby vyznávali své hříchy kněžím. Valdenští však věřili v to, co je učila Bible: že se mohou modlit přímo k Bohu.

Kdykoliv se Valdenští setkali s lidmi, kteří chtěli něco slyšet o Božím slově,

podělili se s nimi o to, co Bible říká o milujícím Bohu, který poslal svého Syna Ježíše, aby zemřel na kříži, a tak na sebe vzal naše hříchy. Jediná věc, kterou museli udělat, bylo uvěřit v Ježíše, vyznat své hříchy a požádat ho o odpuštění.

Když se kněží a mniši doslechli, co Valdenští vyučují, velmi se rozzlobili a pohrozili jim, že je dají do vězení, když s tím nepřestanou. Ale Valdenští věrně pokračovali ve studiu Bible. Papež se proto rozhněval a rozhodl se poslat vojáky, aby Valdenské potrestali. Když dorazila zpráva, že vojáci jsou na cestě, uprchli Valdenští do hor. Ukryli se v jeskyních a v hlubokých údolích, kde je vojáci nemohli nalézt. Ale někdy vojáci přece jen některé z nich našli a odvedli.

Valdenští se nebáli řídit se Božím slovem. Věřili v Ježíše jako ve svého dobrého přítele, který jim pomáhá ve všech jejich obtížích. Ježíš jim také dával odvahu dělit se o jeho poselství s druhými lidmi. Řídili se tím, co vyčetli z Bible, a jejich životy se začaly měnit. Valdenští byli laskaví, pomáhali druhým a odvážně svědčili o Bohu.

IZRAELCI A BOŽÍ SLOVO

Izraelci byli zvláštním lidem, který si Bůh vybral, aby byl příkladem pro ty, kteří žijí okolo něho. Bůh dal Izraelcům skrze proroky pokyny, aby uctívali pouze jeho a nesloužili jiným bohům. Také jim řekl, jak mají žít a jednat navzájem mezi sebou. Většinou Boha poslouchali a vše se jim dařilo. Někdy se ale ohlíželi ke svým sousedům a říkali si: „Chtěli bychom také boha, kterého můžeme vidět, takového boha, jako mají naši sousedé.“

A tak si z kamene a z drahých kovů začali vyrábět bohy, klaněli se před nimi a uctívali je. Bůh se rozhněval a poslal své proroky, aby Izraelcům řekli, že za svou nevěru budou potrestáni. Izraelci si uvědomili, že udělali něco opravdu špatného, své modly zničili a prosili Boha za odpuštění.

Bůh Izraelce miloval a odpustil jim. Izraelci zažili probuzení nebo jinak řečeno oživení, což znamená, že změnili své chování a uctívali Boha celým svým srdcem.

OTÁZKY K PŘEMÝŠLENÍ A SPOLEČNÉ AKTIVITY

- Přemýšlejte společně o tom, co pro Valdenské znamenala Bible. Jak se v jejich životech projevovalo to, že ji četli? Je pro nás i dnes důležité, abychom Bibli četli. Proč?
- Povídejte si ve skupince o tom, co vše může znamenat slovo „oživení“. Zažíváme ho v našem životě také? Jak se projevuje?

NEDĚLE

BOŽÍ SLOVO V MÉM SRDCI

„TVOU ŘEČ UCHOVÁVÁM V SRDCI, NECHCI PROTI TOBĚ HŘEŠIT.“

(Ž 119,11)

Příběh je zapsán v 1. Samuelově, 26. kapitole.

Pierre, jeho žena Blanche a jejich tři děti Hubert, Paula a Gabrielle žili vysoko v horách v jednom z údolí Valdenských. Tady mezi horami postavil Pierre pro svou rodinu dům, aby měli kde žít. Pro zvířata vybudoval stodolu.

Jednoho letního dne, když Hubert a jeho dvě sestry hlídali krávy a kozy, uviděli skupinku vojáků, kteří stoupali vzhůru údolím. Ihned věděli, že vojáci přicházejí k nim domů. Utíkali, jak mohli nejrychleji, z kopce do malé kuchyně, kde maminka právě dokončovala zadělávání těsta na chléb. Všechny tři děti se snažily mamince říct, co viděly.

„Nahoru údolím jdou vojáci!“ křičel Hubert vystrašeně.

„Jestli najdou naši Bibli, vezmou nám ji, spálí ji a my se dostaneme do vězení,“ pokračovala Paula.

„Co budeme dělat, mami?“ ptala se Gabrielle se slzami v očích.

Maminka Blanche chvíli přemýšlela a pak rychle řekla: „Doneste mi Bibli.“

Hubert ji rychle donesl mamince. Blanche vzala těsto na chleba, pěkně hladce ho vyválela, potom zabalila Bibli do utěrky a položila ji na těsto. To pak kolem Bible obalila tak, že vypadalo jako normální bochník chleba, a rychle jej vsunula do pece.

O pár minut později zabušily na dveře pěsti vojáků. Blanche dveře otevřela a pozvala je dovnitř.

„Hledáme zakázané Bible,“ zavrčel velitel vojáků. „A máme příkaz prohledat váš dům.“

Vojáci hledali všude, ale Bibli nenašli ani v domě, ani ve stodole. Dokonce se dívali i do kamen, ale viděli pouze, jak se peče bochník chleba.

„Ach, maminko,“ řekl Hubert poté, co vojáci odešli, „jsem tak šťastný, že nenašli naši Bibli. Ale pro případ, že by se jednoho dne vrátili a vzali nám ji, chci se z ní naučit co nejvíce nazpaměť.“

MUŽ PODLE BOŽÍHO SRDCE

Pamatujete si, jak chtěl král Saul zabít Davida? David neudělal nic špatného, naopak byl vždy Saulovi věrný. Jednoho dne se David vlízl do Saulova stanu a uviděl ho, jak spí – ale nezabil ho.

„Bůh zakázal, abych vztáhl ruku na Pánova pomazaného,“ prohlásil.

A tak vzal David pouze Saulovo kopí a jeho džbán na vodu a odešel do bezpečné vzdálenosti od Saulova tábořiště. Pak si stoupl na vrchol hory a volal: „Saule, proč chceš zabít svého služebníka?“

„Kde je tvé kopí a džbán na vodu?“ pokračoval.

„Podívej se, tady jsou,“ volal. „Mohl jsem tě zabít, když jsi spal, ale jak bych mohl udělat takovou zlou věc Bohem zvolenému králi?“

David byl muž, který uchovával Boží slovo ve svém srdci.

OTÁZKY K PŘEMÝŠLENÍ A SPOLEČNÉ AKTIVITY

- Přemýšlejte o tom, proč potřebujeme uchovávat Boží slovo ve svém srdci.
- Vytvořte si červená srdce z papíru a nalepte na ně pět biblických textů, které nám mají připomínat, co nám Ježíš v Bibli radí do našich životů.

PONDĚLÍ

PROMĚNĚNÉ SRDCE

„ŠEMENO V DOBRÉ ZEMI JSOU TI, KTEŘÍ USLYŠÍ SLOVO,
ZACHOVÁVAJÍ JE V DOBRÉM A UPŘÍMNÉM SRDCI
A S VYTRVALOSTÍ PŘINÁŠEJÍ ÚRODU.“

(L 8,15)

Příběh je zapsán v evangeliu Lukáše, 8. kapitole.

Dvanáctiletá Paula byla známá svou laskavostí a láskou k Ježíši. Jednoho dne ji maminka požádala, aby donesla skleničku zavařeného ovoce Louise, chudé staré ženě ze vsi.

Paula zaklepala a Louisa ji pozvala dál. Když Paula vstoupila do Louisina domova, spolu s ní vstoupila nádherná černá kočka.

„Á, tady máme Cordera!“ vysvětlovala Louisa. „Je to můj jediný přítel.“

„Já jsem také vaše přítelkyně,“ řekla Paula. „A je tady ještě jedna přítelkyně, která vám posílá tenhle dárek!“ A vložila do rukou stařenky sklenici se zavařeným ovocem.

„To je pro mě?“ ptala se Louisa. „Jsem ti tak vděčná! Už dlouho mi nikdo nic nepřinesl; nikdo si neudělá čas, aby si se mnou popovídal.“

Paula chápala, jak je Louisa moc osamělá, a tak ji občas navštěvovala.

Jednou byla Paula zase na návštěvě u Louisy a už se chystala k odchodu, když Louisa jemně vzala její ruce do svých a řekla: „Jak jen ti mohu poděkovat, že chodíš navštěvovat chudou stařenku, jako jsem já, kterou nemá nikdo rád? Prosím, navštiv mě zase brzy.“

„Ó, Louiso,“ řekla Paula, „je jeden, který vás miluje. Znáte jej?“

Louisa potřásla smutně hlavou. „Ne, nikdo mě nemiluje.“

„Ježíš vás miluje, Louiso!“ zvolala Paula.

„Ježíš? Vyprávěj mi o něm; už jsem to jméno slyšela – kdo je to?“

A tak Paula vyprávěla Louise o Pánu Ježíši, který zemřel na kříži, znovu vstal a nyní je v nebesích a čeká na Louisu, až mu odevzdá své srdce, protože On ji miluje.

„Přeje si být vašim přítelem,“ řekla Paula. „Jen ho požádejte a odevzdejte mu své srdce.“

To odpoledne se Louisa modlila a odevzdala své srdce Ježíši.

ÚRODNÁ PŮDA

Když jednou Ježíš vyučoval, vyprávěl svým posluchačům podobenství o zemědělcích, který šel rozsívat semena na své pole. Když je rozházel, některá padla na cestu a rychle přiletěli ptáci, kteří je sezobali.

Některá ze semen spadla na skálu, kde bylo málo půdy. Tato semena rychle vzklíčila a vzrostla, ale půda nebyla dost hluboká. Když se objevilo sluníčko, rostlinky uschly.

Některá semena padla do trní a bodláčů. Plevel rostl tak rychle, že rostlinky brzy přemohl.

Většina semen, která zemědělec rozesel, padla ale na úrodnou půdu a rostliny přinesly bohatou úrodu.

Když se učedníci ptali Ježíše, jaký je význam tohoto příběhu, vysvětlil jim, že zemědělec rozsívá Boží slovo. Někteří lidé jsou jako semena, která padnou na cestu: jakmile uslyší Boží slovo, přijde satan a semena pravdy jim sebere. Další jsou jako semena, která dopadnou na skálu. Jakmile slyší Boží slovo, přijímají je svou hlavou, ale ne svým srdcem. Když nastanou problémy, vzdají to a opustí Boha. Jiní jsou jako semena, která padla mezi trní a bodláčů. Slyší Boží slovo, ale láska k penězům či různé věci nebo zážitky, které chtějí dělat či prožít, je odvádějí od jejich přání držet se Božího slova. Někteří lidé jsou ale jako semena, která padla do dobré země. Slyší Boží slovo, přijímají ho a žijí podle něj. Nesou ovoce laskavosti a pomoci vůči lidem kolem nich. Milují Boží slovo a řídí se jím ve svém životě.

OTÁZKY K PŘEMÝŠLENÍ A SPOLEČNÉ AKTIVITY

- Jak můžeme v našich životech – ve škole, ve sboru nebo mezi kamarády – nést dobré ovoce?
- Vytvoř dvě nebo tři přáníčka a vyzdob je. Potom do každého z nich napiš nějaké povzbuzení a rozdej je lidem, kteří právě takové povzbuzení potřebují.

ÚTERÝ

ZNALOST BOŽÍHO SLOVA

„KNIHA TOHOTO ZÁKONA AŽ SE NEVZDÁLÍ OD TVÝCH ÚST.“

(JOZ 1,8)

Příběh je zapsán v knize Jozue, ve 3. a 4. kapitole.

Přišel podzim, bylo po sklizni, seno pro zvířata, obilí a zelenina byly uskladněny na zimu. Paula a Gabrielle toto roční období milovaly. V domě totiž začaly ruční práce, jako je tkání a pletení. V tuto dobu k nim přicházeli sousedé, anebo jejich rodina chodila k nim, aby měli společné pobožnosti. Gabrielle měla ráda společné zpěvy a nejvíc měla radost z toho, když do údolí přišli hosté a učili je nové písničky. Paula zase moc ráda poslouchala svého strýčka, jak čte a vyučuje z Bible. Někdy dostaly příležitost také děti a recitovaly kapitoly z Bible, které se naučily. Paula už znala nazpaměť téměř celé Matoušovo evangelium a začala se zpaměti učit také evangelium podle Lukáše. Hubert, který byl v tomto období pryč – na škole pro kazatele – znal zpaměti většinu Nového zákona. Po studiích se chtěl stát cestujícím misionářem. Měl naplánováno, že na konci své školní docházky bude znát zpaměti většinu Bible a bude ji mít celou ručně opsanou. Bible byla pro Pierrovu rodinu důležitá a vzácná, protože mohla přijít doba, kdy ji třeba mít nebudou. Proto bylo důležité, aby ji měli uloženou ve své mysli a ve svém srdci.

KAMENY JAKO PŘIPOMÍNKA

Izraelci chodili po poušti 40 let. Poté, co zemřel Mojžíš, Bůh povolal nového vůdce – Jozua. Bůh Jozua vybídl, aby každý den četl to, co Mojžíš zapsal. Potom mu řekl: „Dnes ukážu Izraelcům, že jsem s tebou, jako jsem byl s Mojžíšem.“

Konečně přišel den, kdy Izraelci mohli překročit řeku Jordán a vstoupit do země, kterou jim Bůh zaslíbil. Bůh Jozuovi řekl, jak mají řeku překročit. Jozue stál na břehu řeky a dal pokyn kněžím, kteří nesli truhlu, aby do řeky vstoupili jako první. Jakmile se nohy kněží dotkly vody, proud se zastavil. Kněží dostali pokyn, aby se uprostřed řeky, kam došli po suché půdě, zastavili a stáli tam tak dlouho, dokud Izraelci řeku nepřejdou. Když ji všichni bezpečně překročili, poručil Jozue vždy jednomu ze starších z každého izraelského kmene, aby vstoupili do koryta řeky, kde stáli kněží, sebrali jeden kámen a donesli mu ho. Když byly u Jozua shromážděny všechny kameny, řekl kněžím, aby vyšli z řečiště. Jakmile byli kněží bezpečně

na břehu řeky, vody Jordánu se vrátily nazpět.

Té noci, kdy Izraelci poprvé stanovali v zaslíbené zemi na místě zvaném Gilgál, se shromáždili k pobožnosti. Jozue vzal těch dvanáct kamenů z Jordánu a navrhl je na sebe. Udělal to proto, aby si Izraelci, kdykoliv projdou kolem těchto kamenů, vzpomněli, že Bůh je mocný, je hoden úcty a že mají nosit jeho slovo ve svém srdci.

OTÁZKY K PŘEMÝŠLENÍ A SPOLEČNÉ AKTIVITY

- Proč je tak důležité studovat Boží slovo?
- Pokus se dnes naučit se zpaměti verš, který je uveden na začátku. Potom ho přednes svým kamarádům ze sobotní školky.
- Kdyby ses každý den naučil zpaměti jeden verš z Matoušova evangelia, kolik kapitol bys znal na konci roku?

STŘEDA

SKUTEČNÉ PŘÁTELSTVÍ

„O TVÝCH SVĚDECTVÍCH PŘED KRÁLI BUDU MLUVIT
A NEBUDU ZAHANBEN. TVÁ PŘIKÁZÁNÍ JSOU PRO MNE
POTĚŠENÍM, JÁ JSEM SI JE ZAMILOVAL.“ (Ž 119,46.47)

Příběh je zapsán v 2. Královské, 5. kapitole (je použit překlad Slovo na cestu).

V údolí, kde žil Pierre a jeho rodina, byl jeden dům úplně schovaný mezi stromy. Tam žila se svojí rodinou jedenáctiletá Ruth. Když byla Ruth úplně malá holčička, spadla do otevřeného ohniště a popálila si obličej. Měla na něm několik jizev. Děti z vesnice nebyly na Ruth hodné a často si ji dobíraly a pokřikovaly na ni: kočičí obličej.

Paula se rozhodla, že se s ní skamarádí. Když měla hotové všechny své povinnosti, zaběhla dolů do domu v lese a Ruth navštívila. Holčička Ruth byla velmi plachá a měla strach, že si ji Laura bude dobírat. Ale jak mýjely týdny, začala Ruth Lauře věřit. Jednoho dne se jí zeptala: „Proč sem přicházíš?“

„Chci být tvojí kamarádkou!“ odpověděla Paula.

„Nikdo se mnou nechce kamarádit,“ řekla Ruth smutně. „Jsem příliš ošklivá na to, abych mohla mít kamarády.“

„Proč jsi to řekla?“ zeptala se Paula.

„Tak se ke mně chovají děti ve vesnici,“ odpověděla.

„Hm, já chci být tvojí kamarádkou,“ odpověděla Paula, „a vím o někom dalším, kdo chce být také naším přítelem.“

Oči Ruth se rozzářily a zvolala: „Nikdy jsem kamarády neměla a teď mám dva! Kdo je mým dalším přítelem?“

„Ježíš,“ odpověděla Paula. „Ježíš je také tvůj přítel.“

Ruth sklonila hlavu a se zármutkem v hlase řekla: „On nemůže být přítelem někoho tak ošklivého, jako jsem já.“

„Ach, Ruth, miluje tě právě takovou, jaká jsi. Pro něj jsi nádherná a On je tvůj přítel! Můžeš s ním mluvit o čemkoliv a On tě může zbavit zranění a zármutku, který cítíš kvůli svým jizvám.“

„Také chci být jeho přítelkyní,“ řekla Ruth. „Pomoz mi, Paulo. Pomoz mi říct Ježíši, že chci být také jeho přítelkyní.“

A tak se ta dvě děvčata společně modlila a Ruth přijala Ježíše jako svého přítele. A nejvíce ze všeho mu děkovala za to, že ji miluje takovou, jaká je.

SVĚDECTVÍ MLADÉ OTROKYNĚ

Vzpomínáte si na příběh z Bible o malé židovské holčičce, která byla zajata vojáky syrského krále? Byla prodána do otroctví, aby byla služebnou ženy velitele Naamána.

Když se tato malá židovská služebná dozvěděla, že kapitán Naamán onemocněl nevyléčitelnou nemocí – malomocenstvím – šla za Naamánovou ženou a řekla jí: „V Samaří žije prorok jménem Eliša. Kdyby ho tvůj manžel Naamán navštívil, prorok by ho jistě zbavil malomocenství.“

Naamánova žena řekla ihned svému muži, co se dozvěděla od židovské služebné. Byla to jediná naděje.

Když Naamán konečně dorazil k domu proroka, poslal Eliša ven svého služebníka a Naamánovi vzkázal: „Jdi k řece Jordánu, sedmkrát se do ní ponoř a tvé tělo se opět uzdraví a zbaví se malomocenství.“

Naamán se moc rozzlobil a řekl: „Očekával jsem, že prorok přijde za mnou a bude za mě prosit Hospodina, svého Boha. Myslel jsem, že vykoná nějaký posvátný rituál a uzdraví mne z malomocenství. Trmácím se sem do Izraele snad jen proto, abych se tady vykoupal? Copak damašské řeky Abána a Parpar nejsou lepší než všechny izraelské vody dohromady?“

Ale Naamánovi služebníci svého pána přesvědčovali: „Pane, kdyby ti prorok nařídil vykonat něco velkého, určitě bys to udělal. Proč tedy neuposlechnes tak prostou radu a nejdeš se ponořit do Jordánu? Vždyť není nic snadnějšího a prorok tvrdí, že ti to pomůže.“

A tak šel Naamán dolů k řece Jordánu a sedmkrát se ponořil. A když se vynořil z vody posedmé, jeho kůže byla čistá.

Spěchal zpátky za prorokem Elišou a řekl mu: „Teď už vím, že mimo Izrael není na celém světě jiný pravý Bůh.“

Ačkoliv Paula i malá židovská služebnice byly pouhými dětmi, byly ochotné svědčit o Bohu v nebesích. Dělili se o Ježíše s druhými a výsledky byly úžasné.

OTÁZKY K PŘEMÝŠLENÍ A SPOLEČNÉ AKTIVITY

- Jak se můžeš o Ježíše podělit se svými kamarády ve škole a v sousedství?
- Vytvoř záložku do knihy a napiš na ni svůj oblíbený biblický text. Dej ji ve škole kamarádovi, který Ježíše ještě nezná.

ČTVRTEK

TAJNÝ PŘÍTEL

„NESTE SVĚTLO POHANŮM A ZVĚSTUJTE SPÁSU VŠEM LIDEM.“

(ŠK 13,47; SNC)

Příběh je zapsán ve Skutcích apoštolů, 9. kapitole (je použit překlad Slovo na cestu).

Pascal žil na pláních pod údolími Valdenských. Byl to bohatý muž, který věřil v to, co hlásala římská církev. Poté, co se Pascal setkal s Pierrem, který ho naučil číst Bibli, začal Valdenské ochraňovat. Jednoho dne se Pascal doslechl, že směrem k údolí Valdenských pochodují vojáci. Věděl, že Pierrova rodina a další Valdenští jsou v ohrožení. Vzal proto svého nejrychlejšího koně a uháněl do údolí, aby Pierra a ostatní ohrožené varoval. Cestou se zastavoval u každého malého domu a křičel: „Jdou sem vojáci!“

Nakonec vyjel až na konec údolí, kde žil Pierre a jeho rodina. „Jdou sem vojáci, aby vás zabili!“ křičel Pascal naléhavě. „Ihned se sbalte a uprchněte do hor ve Francii.“

O hodinu později se Pierre, Blanche, Hubert, Paula a Gabrielle vydali na dlouhou a nebezpečnou cestu přes hory, aby se zachránili.

PRONÁSLEDOVATEL SE STÁVÁ STOUPENCEM

Saul, stejně jako vojáci v příběhu o Valdenských, pronásledoval Ježíšovy stoupence. Věřil, že ten cestující kazatel, Ježíš z Nazareta, který byl nedávno ukřižován, je falešným prorokem a že jeho následovníci musí být uvězněni a potrestáni. Už se mu podařilo dostihnout mnoho křesťanů a nyní cestoval do Damašku s dopisem od velekněze, ve kterém měl povolení zajmout všechny křesťanské muže, ženy a děti a odvést je jako vězně do Jeruzaléma.

Už se blížil k Damašku, když se náhle kolem něho rozlilo jasné světlo z nebe. Saul padl na zem a skryl svůj obličej. Potom uslyšel hlas, který přicházel z nebe a říkal: „Saule, proč mne pronásleduješ?“

„Ale kdo jsi, pane?“ zeptal se Saul strnulý strachem.

„Já jsem Ježíš a ty mne pronásleduješ v mých učednících,“ odpověděl hlas. „Vstaň, jdi do města a tam se dozvíš další.“

Vojáci, kteří s ním cestovali, zůstali stát v němém údivu. Slyšeli zvuk, ale nikoho neviděli. Saul pomalu vstal a otevřel oči, ale ke svému zděšení zjistil, že nic nevidí. Byl slepý!

Do Damašku ho vojáci dovedli za ruce. Saul zůstal slepý po tři dny. Bůh řekl Ananiášovi, aby šel a Saula uzdravil: „Jdi. Já jsem si ho vybral za svůj zvláštní nástroj, který bude šířit zvuk mého jména nejen mezi židy, ale i mezi pohany a donese ho až před panovníky.“

Ananiáš tedy šel do domu, kde Saul pobýval. Položil na Saula své ruce a Saulovi se vrátil zrak. Když se Saul setkal s Ježíšem, byl změněn. Stal se Pavlem – následovníkem Ježíše. Cestoval po celém Středomoří, kázal a učil o Ježíši. Už nebyl pronásledovatelem.

Když se setkáme s Ježíšem, měníme se. Pascal se stal ochráncem Božího lidu a Saul se stal mocným kazatelem.

OTÁZKY K PŘEMÝŠLENÍ A SPOLEČNÉ AKTIVITY

- Proč je Boží slovo schopné měnit lidi?
- Napiš si seznam věcí, které jsi přestal dělat, když jsi přijal Ježíše za svého přítele.

PÁTEK

POKUŠENÍ SKORO PŘÍLIŠ VELKÉ

„ON VŠAK ODPOVĚDĚL: „JE PSÁNO: »NE JENOM CHLEBEM BUDE ČLOVĚK ŽIV, ALE KAŽDÝM SLOVEM, KTERÉ VYCHÁZÍ Z BOŽÍCH ÚST.«“

(MT 4,4)

Příběh je zapsán v evangeliu Matouše, 4. kapitole (je použit překlad Slovo na cestu).

Když Pierre a jeho rodina vyrazili vzhůru do hor, přidalo se k nim z údolí mnoho dalších Valdenských. První večer dala Blanche k večeři každému pouze malý kousek chleba. Měli před sebou mnoho dní cesty a jídlo, které si s sebou nesli, muselo vydržet na celou cestu.

Uběhly tři dny putování a zatím přešli pouze jednu horu. Gabrielle byla unavená a hladová a vše, na co byla schopna myslet, bylo jídlo a spánek. Toho večera plakala tak dlouho, až vyčerpáním usnula. Když přišlo ráno, nechtěla vstávat. Paula měla o svou malou sestru strach, a tak jí slíbila, že když vstane a připraví se na cestu, že jí dá kousek svého chleba. Gabrielle hned vstala a byla připravena na celodenní cestu.

Jak pokračovali ve výstupu, uviděla náhle Gabrielle, jak něco padá z hřbetu sousedova poníka. Byla to celá půlka bochníku chleba! Rychle ji strčila pod kabát.

Schovám ho a nikomu to neřeknu. Až budu mít hlad, tak si ho sním, pomyslela si Gabrielle.

Když se jim ale ten chléb ztratí, budou mít velký hlad, přemýšlela dál. To není správné. Je to krádež.

Bible říká, že krást je špatné, říkalo jí neustále svědomí.

Nemohla to udělat – bylo to špatné. A tak vzala chléb zpod svého kabátu, běžela za tou rodinou a řekla jim, že jim z poníka spadl chléb. Ten večer byla Gabrielle vděčná i za malý kousek chleba, který dostala.

JEŽÍŠ A POKUŠITEL

Vzpomeňte si na příběh, kdy byl Ježíš také pokoušen. Bylo to na poušti, kde strávil 40 dní na modlitbách a neměl nic k jídlu. Ježíš byl opravdu vyhladovělý. A právě tehdy se před ním zjevil satan v podobě anděla.

„Jsi-li Boží Syn, proměň toto kamení v chleby!“ navrhl mu satan.

Ježíš věděl, že je to satan, kdo jej pokouší, a tak odpověděl: „V Písmu je napsáno: Člověk se nenasytí jen chlebem, ale hlad ve své duši utiší přijetím Božího slova.“

Satan se nechtěl vzdát, a tak vzal Ježíše s sebou do Jeruzaléma, na nejvyšší místo chrámu a řekl mu: „Jsi-li Boží Syn, seskoč dolů! Vždyť je psáno, že Bůh přikáže svým andělům, aby tě zachytili na svých rukou dříve, než dopadneš na kámen.“

Ale Ježíš věděl, že satan míchá pravdu se lží, a tak řekl: „Je však také psáno: Nepokoušej Boha, je tvůj Pán.“ Bůh nechce, abychom dokazovali, jak moc mu věříme, tím, že děláme něco bláznivého.

Satan se stále nechtěl vzdát, a tak vzal Ježíše na velmi vysokou horu, ukázal mu nádherný pohled na svět a řekl mu: „Toto všechno ti dám, jestliže přede mnou klekneš a pokloníš se mi!“ „Odejdi, satane! Vždyť je psáno: Nikomu kromě Boha se nebudeš klanět ani ho uctívat,“ řekl Ježíš.

Satan ho okamžitě opustil. Ježíš byl ze čtyřicetidenního půstu tak slabý, že byl blízko smrti. Bůh však poslal anděly, aby mu pomohli a dodali mu sílu.

OTÁZKY K PŘEMÝŠLENÍ A SPOLEČNÉ AKTIVITY

- Jak nám může Boží slovo pomoci odolat pokušení? Navrhni několik způsobů.
- Uveď alespoň dva biblické texty, které nám mohou pomoci odolat satanovým pokušením.

DRUHÁ SOBOTA

VYRAZIT NA BOŽÍ MISI

„JDĚTE KE VŠEM NÁRODŮM A ZÍSKÁVEJTE MI UČEDNÍKY, KŘTĚTE JE VE JMÉNO OTCE I SYNA I DUCHA SVATÉHO A UČTE JE, ABY ZACHOVÁVALI VŠECKO, CO JSEM VÁM PŘIKÁZAL.“ (MT 28,19.20)

Od chvíle, kdy Valdenští opustili své domovy v italském údolí, uběhly týdny. Zdolali několik horských průsmyků a nyní, když přešli hřeben vysoké hory, se zastavili a spatřili nádherné údolí. Dorazili do Francie. Mohli se zde usadit a zůstat v bezpečí.

Byly tam vysoké stromy, krásné květiny a řeka pádící dolů z hor.

Každá rodina si našla místo, aby si tam vybudovala nový domov. Pierre a jeho rodina objevili malé postranní údolí, kde si postavili malý dům, který je chránil před zimními

bouřemi. Paula, Gabrielle a jejich maminka měly plno práce s tím, že shromažďovaly zásoby, které budou potřebovat na zimu. V lese našly různé bobule, ořechy a houby, sbíraly také dříví na oheň. Všichni měli napilno, ale přesto si udělali čas, aby se spřátelili s francouzskými obyvateli, kteří žili blízko nich. Netrvalo dlouho a Pierre je pozval, aby se k nim připojili při pobožnosti. Každý den jim vyprávěl o Ježíši a oni brzy této dobré zprávě uvěřili.

Kamkoliv Valdenští přišli, tam se dělili o Boží slovo s lidmi v jejich okolí. Tímto způsobem se Boží slovo šířilo Itálií a Francií v době, kdy lidé mysleli, že Bible je vlastnictvím římské církve. Valdenští přinesli probuzení a oživení, díky kterému se mnoho lidí obrátilo k Bohu.

OŽIVENÍ V EFEZU

Vzpomínáte si, jak byl Saul, který se později stal Pavlem, jiným člověkem poté, co se setkal s Ježíšem? Probuzení a oživení, které Pavel zažil ve svém životě, ho učinilo mocným misionářem, který přivedl k Ježíši mnoho lidí.

Pavel působil oživení všude, kam přišel, a hlavně ve městě zvaném Efez. Někteří lidé uvěřili tomu, co kázal, ale jiní ne. Někteří lidé začali o křesťanech šířit fámy, a tak Pavel svá shromáždění přestěhoval ze synagogy do školy a v kázání pokračoval dva roky, až téměř každý v Efezu a v jeho okolí slyšel o Ježíši.

Díky Pavlovu kázání začalo probuzení a oživení, měnily se životy lidí a mnozí lidé se rozhodli, že budou žít podle učení Bible a stanou se Ježíšovými následovníky.

OTÁZKY K PŘEMÝŠLENÍ A SPOLEČNÉ AKTIVITY

- Jak se můžeš stát misionářem, který bude vyprávět ostatním o Ježíši?
- Vymyslete se svými rodiči nebo s učitelem sobotní školy plán, jak můžete Ježíše představit těm, kteří ho ještě neznají.

ANNE-MAY WOLLANOVÁ
MNOHO LET PRACOVALA S DĚTMI,
NEJPRVE V TRANS-EVROPSKÉ DIVIZI
A NYNÍ PŘI GENERÁLNÍ KONFERENCI CÍRKVE V USA

